

Karl M. Andersen)). Betænkning (B. sp. 2099) afgivet $\frac{24}{5}$. (Ordfører: Thisted Knudsen). 2. beh. $\frac{29}{5}$ (F. sp. 3965). 3. beh. $\frac{30}{5}$ (F. sp. 4010). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $\frac{30}{5}$ (L. sp. 1137). Partiernes ordførere: Alfred Kristensen, Grete Mølbak Frederiksen, Bonnichsen og Anna Westergaard. 2. beh. $\frac{1}{6}$ (L. sp. 1157). 3. beh. $\frac{1}{6}$ (L. sp. 1177). *Loven stadfæstet 14. juni 1951*. (Lovt. nr. 268).

Lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensjonsret ved separation og skilsmisse og lov nr. 103 af samme dato om ændringer i tjenestemandsløven af 31. marts 1931 (jfr. foran nr. 29) indførte for første gang i dansk lovgivning adgang for den fraskilte hustru til ved mandens død at oppebære pension efter ham.

Lovene indeholdt bestemmelser om, at de skulle forelægges rigsdagen til revision i den ordentlige samling 1945—46. Disse bestemmelser blev indsat, for at man kunne udnytte de erfaringer, som i det praktiske liv var blevet indvundet med hensyn til lovenes virkninger.

Da der imidlertid kun havde foreligget ganske få sager til afgørelse i finansministeriet, blev der ved lov nr. 273 af 15. maj 1946 truffet bestemmelse om, at lovrevisionen skulle udskydes til den ordinære rigsdagssamling 1950—51. En tilsvarende bestemmelse blev indsat i tjenestemandsløven af 6. juni 1946.

Under hensyn hertil nedsatte finansministeriet i april 1950 et *udvalg* med den opgave at overveje, om der var anledning til på grundlag af de i den forløbne tid indvundne erfaringer at indføre ændringer i den bestående ordning. Dette udvalg, hvori finansministeriet, justitsministeriet, indenrigsministeriet, handelsministeriet og Dansk Kvindesamfund var repræsenteret, afgav 30. december 1950 en enstemmig betænkning.

Mens udvalget ikke på grundlag af de indhøstede erfaringer fandt anledning til at stille forslag om ændring af de til grund for de nævnte love liggende principper angående forudsætningerne for den fraskilte hustrus adgang til at oppebære enkepension eller deling af enkepensionen i tilfælde, hvor der er flere berettigede, foresloges på enkelte andre punkter ændringer i den bestående ordning, hvilke ændringer ikke skønnedes at ville medføre nogen væsentlig fordyrelse af enkepensionerne.

Fra ministeriets side kunne man i det hele tiltræde de af ovennævnte udvalg udarbejdede lovudkast, hvis bestemmelser ligeledes mødte almindelig tilslutning på rigsdagen, hvor